

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consolatio Desperantium, Seu Conciones De Magna Dei
erga Peccatores serio poenitentes, comitate**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1617

I. Varios Dari Modos Elongationis, seu distantiae, sicut sunt
approximationis, seu vicinitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56142](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56142)

CONCIO SECVNDA.

Thema: Εἶτι δὲ αὐτῷ μακρὰν ἀπέχοντι, εἶδεν ἑαυτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Cum autem adhuc longè esset, vidit illum Pater ipsius. *Vulgata.*

Quumq; adhuc longè abesset, vidit eum Pater ipsius. *Syriaca.*

Acta breui recapitulatione, argumentum Concionis nostræ sic instituitur:

- Dicendum hodie
- I. Varios dari modos elongationis seu distantia; sicut sunt approximationis seu vicinitatis.
 - II. Quo genere distantia à Christo abfuerint Publicani & quo omnes peccatores.
 - III. Quis inter Christianos, & maximè aliquos hæreticos longissimè à Iesu Christo abfistat. *Auc.*

I.

VARIOS DARI MODOS ELONGATIONIS, seu distantia, sicuti sunt approximationis, seu vicinitatis.

Vt certiori filo discursus noster dirigatur, & propositum obiectum clarius explanetur, benevoli & amici Auditores, necessarium mihi videtur inquirere, quot sint genera elongationis, seu distantia; & quot approximationis seu vicinitatis? ut ita & vos ex thematicitate nostro commodius sensum moralem & allegoricum percipiaris, & nos vberiorè dicendi materiam, ac bonorum documentorum copiam deducamus.

Aduerto itaque quod distantia vna sit

- 1. Localis, seu secundum locum & situm.
- 2. Temporis,

3. Affe-

- Distantia {
- 3. Affectus, seu voluntatis,
 - 4. Opinionis seu intellectus,
 - 5. Similitudinis morum, studiorumq;
 - 6. Dignitatis,
 - 7. Consanguinitatis,
 - 8. Speciei, seu essentia.

1. Distantiam *localem* appello, quando interuallum aliquod pedis, stadij, miliaris, vnius, duorum, trium, plurium vel pauciorum interiacet inter locum aliquem, personam, rem, arborem, columnam, & alteram: & sic dicimus ab occidente longe distare orientem:

Psal. 102.

Quantum distat ortus ab occidente:

& talis distantia est inter Romam & Carthaginem, Venetias & Ierusalem, quæ quanta sit, melius quam ego nõdunt Cosmographi: & sic de distantia locali loquendo inter Montes Hannoniæ urbem, & Maubege vbi modo concionor, interuallum est quatuor miliarium: & inter hanc cathedram in qua consisto, & primam columnam decem aut duodecim pedum.

2. Distantiam *Temporis* voco annos, menses, dies, horas, & momenta, quæ inter rem aliquam gestam, & aliam similiter gestam, aut gerendam interfluxerunt, quando vna alia tempore posterior est, & sic Cicero ait:

Cicer. de Amicitia.

Longe prospicere futuros casus Reipubl.

Similiter dicimus magnam distantiam esse inter foundationem Romæ & Carthaginis, cum Carthago fundata à Didone tunc temporis, cum Romulus Romanæ urbis conditor, nondum in rerum natura esset, Româ multo sit antiquior. Magna etiam est distantia inter creationem mundi, seu lapsum Adami, & reparationem generis humani per Iesum Christum factam: scilicet circiter quinque millium ducentorum triginta trium annorum. Item magna distantia est inter primum aduentum Iesu Christi, & eius in cælos Ascensionem. Similiter à primo eius aduentu facta, vsque ad secundum adhuc futurum interfluxere anni 1617. præter eos qui effluxerunt. De

Vide Iacob. Berg. l. de claris Mulieribus in Maria virgine.

vno

vno loquitur CHRISTVS & Propheta.

Tempus meum prope est.

Prope est, ut veniat tempus eius, & dies eius non elongabuntur: miserebitur enim Dominus Iacob & Israel saluabitur. Isai. 14.

De altero Moyses:

Iuxta est dies perditionis, & adesse festinant tempora. Deut. 32.

Et simili sensu Terentius in Andria:

Prope adest, cum alieno more viuendum est mihi.

3. Distantiam Affectionis seu voluntatis appello, quādo vnus alterum non amat: amor enim vnit & coniungit; vnde amici coniuncti & vniti, inimici distincti & diuisi dicuntur: aut quando vnus amat, quod alter odit: aut quando duo idem amant, vel oderunt; sed vnus vehementius, & cum maiore passione, quā alter: aut quādo idē amat id quod postea mox odit; aut hodie odit, quod cras ei gratum erit: aut denique idem amat, aut odit plus, minusue, quam solebat: sic

Plautus:

Hunc priorem equum est me habere,

Tunc a propior pallio est.

Plaut. in

Trinum.

Terent. in

Heauton.

Act. 5.

In Andria

Act. 4.

Et Terentius,

Dum nulla alia delectatio quae propior esset te, (id est, charior) indulgebant.

Et Idem,

Proximus sum egomet mihi.

Eodem sensu bene dicimus veros Capucinos & fratres Minores à bonis huius mundi magis clongatos, quam alij sint; cum hi mundana hęc summo opere amant & desiderant, imò nunquam ipsis sufficiāt; illi verò à contrario nihil horum velint, aut certè S. P. Q. R. *Si Pen Que Rien.* i. tam parum ac nihil esset, *Victum*, scilicet, & *amicum cum nidulo*. Hi corradunt & congregant omnia; illi omnia largiuntur & dissipant, *Dissipat, dedit pauperibus*. Eodem sensu magna distantia erat inter amorem Isaac & Rebeccae erga suas proles, Iacob & Esau: Rebecca enim tam ardentem amabat Iacob, vt illi etiam cum detrimento Esau, omnia conquirere conaretur: Pater autem

Psal.

multa prospera ei volebat, sed absque præiudicio maioris natu Esau. Erat etiam magna distantia inter amorem, quem IESVS CHRISTVS gerebat erga amatum suum discipulum Ioannem; & eum quo reliquos Apostolos, imò ipsum Petrum, prosequeretur; multò enim tenerius & suavius hunc diligebat. Magna etiam distantia erat inter S. Petrum, & S. Petrum; inter ipsum inquam cum Transfigurationi gloriosæ Domini sui in monte Thabor intercesser, & videns ac audiens testimonia diuinitatis eius cœlestia, & omni exceptione maiora, in ecclâsim raptus dixit:

Matt. 17. Domine bonum est nos hic esse, faciamus tria tabernacula, &c. Et cum in cœna vltima dixit:

Et si oportuerit me mori tecum, non te negabo.

Et eandem in horto Oliueti, & aula Pontificis inter tela & hastas Satellitum, vbi ad terrorem duarum ancillarum Dominum suum negare, & abiurare auditus est: illic enim ardebat amore: hic totus congelatus, & glacialis erat. Et de hac distantia affectionis loquuntur Prophetæ cum dicunt:

Ierom. 12. Prope es tu ori eorum, & longè à renibus eorum.

Isai. 29. Appropinquat populus iste ore suo, & labijs suis glorificat me, cor autem eius longè est à me, &

Dilexerunt eum ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei.

Hanc autem voluntatum distantiam optime norat amici veri & amantes; volentes enim significare aliquam amoris imminutionem, aut commutationem, conquerentes dicunt, *Sentio te à me elongatum, aut quod à merecesseris*, pro eo quod diceret, *Minus solito me amas.*

4. Distantiam opinionis & intellectus appello, quando duo circa idem obiectum aliter opinando dissentiant: sicut olim S. Petrus & S. Paulus circa obseruantiam legis Iudaicæ; S. Hieronymus & S. Augustinus circa veritatem & sinceritatem S. Scripturarum, & de simplici, pura ac candida rerù cognitarum manifestatione: Thomistæ & Scotistæ circa immaculatam conceptionem Virginis Matris, dissenserunt; & sic modo dissident Catholici & Calvinistæ circa ve-

ram & realem præsentiam corporis & sanguinis Christi in sacrificio Millie, Catholicis cum ipso Christo dicentibus. *Hoc est corpus meum: Hic est sanguis meus.* Calvinistis reclamantibus, & dicentibus. *Non est hic Corpus Christi;* idque mordicus defendentibus, contra antiquos Patres, contra tot illustria miracula, contra totum mundum, solum vt Papæ & Ecclesiæ, si possint, noceant. Ita etiam prima facie magna distantia contradictionis erat inter S. Ioannem Baptistam qui dicebat, *Non sum Elias,* & Christum dicentem, *Ipse est Elias:* Inter S. Ioannem Baptistam dicentem, *Non sum Propheta:* Et Christum assententem, *Plus quam Propheta es.* Inter eundem dicentem, *Non sum dignus, vt soluam corrigiam calceamenti eius;* & inter Christum dicentem: *Inter natos mulierum non surrexit maior Ioanne Baptista: Valde namque inter se diuersa sunt,* Ipse est, & *Non sum,* vt inquit s. Gregor Magna quoq; erat distantia inter illos, qui dicebant de Christo, *Homo ille bonus est;* & illos qui aiebant, *Non, sed seducit turbas.* Magna etiam erat distantia inter Philosophum illum Abderitam Democritum, cognomento *Densior,* & alterum contrarij humoris Heraclitū, cognomento *Plorator.* Eo quod prior indicaret omnes actiones humanas ridiculas; adeoque domo egressus semper ridere consueuerat: alter autem omnes hominum actiones miseras & miserabiles existimabat; & hinc in publicum prodiens plorare solebat, in hoc fere similis Saluatori nostro Iesu Christo, quem fleuisse, sed nunquam risisse legimus.

5. Distantiam *similitudinis* appello morū studiorumq; distantiam, vitam vitæ dissimilem, mores moribus contrarias, seu alterius, seu sui ipsius, & quādo imago nihil minus repræsentat, quam suum Prototypum & originale: quando imago Alexandri non magis repræsentat Alexandrum, quam si pictor Alexandrum nunquam vidisset: Si enim de tabula ad vitium quippiam exhibente verè dicimus, quod ad prototypum proxime accedat; sicut equa illa ab Apello, tam scite manu depicta, vt Alexandri equus eius imagine

Greg.
Hom. 7 in
Euang.

deceptus, libidine commotus hinnerit: aut Venus ista ab eodem artifice spatio decem annorum elaborata, sed tanta pulchritudine, lineisq; adeo delicatis, ut iuuenes eam contemplantes, non aliter ac confecta pulcherrima virgine, in Veneris amorem raperentur: aut sanè vitis illa, quam botris grauidam depinxit, ni fallor Xeuxis, tanta dexteritate, ut aues ei insidentes pictas vuas vellent, & rostris fodirent: aut Cortina illa, quæ viuis suis coloribus alterum pictorè satis peritum, adeo deceptit, ut iuberet eam retroduci, sperans retrò illam insigniorem aliquam picturam latitare: aut musca ista, quam Ioannes Maubengien-sis vester, Antuerpiæ ut discipulus apud pictorem quèdam agens, ipso absente, in eius tabula ita viuis literis exprefsit, ut rediens magister illam aliquoties strophio abigere, ut viuam, conatus sit. Cur similitudinem dicemus hic homo multum ab altero distat, quia nihil, aut parum admodum conueniunt, aut in lineamentis corporis, aut verbis, moribus & actionibus, quam appellamus similitudinem morum, *quæ est quædam Venus, altera mater amorum, & amicitia.* Sic etiam Scriptura dicit magnam esse distantiam inter territum Dei, & hominum:

2. Par. 12. *Seruiet ei, ut sciant distantiam seruitutis meæ, & seruitutis regni terrarum.*
& Plautus;

Plaut. in *Cogites id optimum esse, tute ut sis optimus:*

Trinum. *Si id nequiueris, saltem ut optimus sis proximus.*

6. Distantiam *Dignitatis* appello, quando vnus altero nobilior, digniorq; est, sic reprehenduntur, qui inter sanctum & profanum non habent distantiam: sic magna distantia est inter Centurionem & Imperatorem, inter Baronem & Ducem seu Regem, inter Sacerdotem & hominem laicum, inter Ostiarium & Episcopum.

7. Distantiam *Consanguinitatis* appello, quando vnus pluribus gradibus ab aliquo distat, quam alteri verbi gratia, cum dico, hic est meus proximior, ille remotior cognatus, nam ille in tertio, hic in quarto

non sanguinitatis gradu me contingit. Dicitur apud
 Matthæum: *Liber generationis Iesu Christi filij Dauid, fi-
 lij Abraham: Iesu filij Dauid miserere mei: Iacob genuit Io-
 seph virum Mariæ, de qua natus est Iesus, & quidem ve-
 re: fuit enim filius Mariæ, fuit Dauidis, fuit & Abra-
 hæ; sed remotior multò Dauidis, quam Mariæ; multò
 autem adhuc remotior est filius Abraham.*

I. Distantiam *Specificam* appello, prout duo aliqua
 in pluribus, vel paucioribus attributis essentialibus
 conueniunt; sic maior est distantia inter hominem &
 lapidem, quam sit inter hominè & bestiam; nam ho-
 mo & lapis præter esse & corpus, nihil commune am-
 plius habent; homo autem & bestia præterquã quod
 sint corpora, etiam conueniunt, quod sint animata
 sensitiua. Atqui hic sunt varia genera distantiarum,
 eum autem iuxta Philosophos *Tot modis dicitur vnum
 oppositorum, quot & reliquum*; si octo genera distanti-
 arum propolui, totidem etiam erunt viciniratis, seu
 approximationis, quæ quisque ex dictis facillè dedu-
 cere poterit. Si quæras, cur hæc tam fusè respondebo,
 ut distinctè respondeam, quam longè noster prodi-
 gus, non historicus seu litteralis, sed allegoricus, id
 est, quiuis peccator eius scemate reclusus, à Patre absue-
 rit, quando eum agnouit.

II.

*QVO GENERE DISTANTIÆ
 à Christo abfuerint Publicani, & quo
 omnes peccatores.*

Qvod publicanos, & reliquos peccatores con-
 cernit, quibus Christus potissimum hanc pa-
 rabolam aptauit, de singulis eorum dici pote-
 rit, *cum adhuc longè esset*, quamuis de illis Scriptura di-
 cat, *Erant approximantes ei, ut viderent illum*: quamuis
 in communi cum illo mensa comedissent, *Quia hic
 peccatores recipit, & manducat cum illis*: hæc enim di-
 stantia non est secundum locum, ita ut imaginemur
 CHRISTVM in summo, Publicanos reuerentiæ cau-
 sa in imo mensæ confedisse. Neque etiam propterea,
 C 3 quod